

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

X. Quòd spreto mundo, dulce est servire Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

tem attribuas : sed totum da Deo,
sine quo nihil habet homo.

Ego totum dedi, ego totum te ha-
bere volo, & cum magna districtio-
ne gratiarum actionis requiro.

3. Hæc est veritas, quâ fugatur
gloriæ vanitas.

Et si intraverit cælestis gratia &
vera charitas, non erit aliqua invi-
dia, nec contractio cordis, neque
privatus amor occupabit.

Vincit enim omnia divina chari-
tas, & dilatat omnes animæ vires.

Si rectè sapias, in me solo gaudebis,
in me solo sperabis : quia nemo bo-
nus : nisi solus Deus, qui est super
omnia laudandus, & in omnibus
benedicendus.

C A P U T X.

*Quod spreto mundo, dulce est ser-
vire Deo.*

6. **N**unc itaque loquar, Domi-
ne, & non filebo ; dicam
in auribus Dei mei, Domini mei, &
Regis mei, qui est in excelso :

O quam

O quàm magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te! sed quid es amantibus? quid toto corde tibi fervientibus?

Verè ineffabilis dulcedo contemplationis tuæ, quam largiris amantibus te.

In hoc maximè ostendisti mihi dulcedinem charitatis tuæ; quia cum non essem, fecisti me: & cum errarem longè à te, reduxisti me, ut servirem tibi: & præcepisti, ut diligam te.

2. O fons amoris perpetui, quid dicam de te?

Quomodo potero tui oblivisci, qui mei dignatus es recordari, etiam postquam contabui & perii?

Fecisti, ultra omnem spem, misericordiam cum servo tuo: & ultra omne meritum, gratiam & amicitiam exhibuisti.

Quid retribuam tibi pro gratia ista? Non enim omnibus datum est, ut omnibus abdicatis, sæculo

renuntient, & monasticam vitam assumant.

Nunquid magnum est, ut tibi serviam, cui omnis creatura servire tenetur?

Non magnum mihi videri debet servire tibi: sed hoc potius magnum mihi & mirandum apparet, quòd tam pauperem & indignum dignaris in servum recipere, & dilectis servis tuis adunare.

3. Ecce omnia tua sunt, quæ habeo, & unde tibi servio.

Veruntamen vice versâ, tu magis mihi servis, quàm ego tibi.

Ecce cælum & terra, quæ in ministerium hominis creasti, præstò sunt tibi, & faciunt quotidie quæcunque mandâsti.

Et hoc parum est; quin etiam Angelos in ministerium hominis ordinâsti.

Transcendit autem hæc omnia, quia tu ipse homini servire dignatus es, & te ipsum daturum ei promisisti.

4. Quid

4. Quid dabo tibi pro omnibus istis millibus bonis? Utinam possem tibi servire cunctis diebus vitæ meæ!

Utinam vel uno die dignum servitium exhibere sufficerem!

Verè tu es dignus omni servitio, omni honore, & laude æterna.

Verè Dominus meus es, & ego pauper servus tuus, qui totis viribus teneor tibi servire, nec unquam in laudibus tuis debeo fastidire.

Sic volo, sic desidero: & quidquid mihi deest, tu digneris supplere.

5. Magnus honor, magna gloria, tibi servire, & omnia propter te contemnere.

Habebunt enim gratiam magnam, qui sponte se subjecerint tuæ sanctissimæ servituti.

Invenient suavissimam Spiritûs Sancti consolationem, qui pro amore tuo omnem carnalem abjecerint delectationem.

Consequentur magnam mentis libertatem, qui arctam pro nomine tuo ingrediuntur viam, & om-

nem mundanam neglexerint curam.

6. O grata & jucunda Dei servitus, quâ homo veraciter efficitur liber & sanctus!

O sacer status religiosi famulatûs, qui hominem Angelis reddit æqualem, Deo placabilem, dæmonibus terribilem, & cunctis fidelibus commendabilem!

O amplectendum, & semper optandum servitium, quo summum promeretur bonum, & gaudium acquiritur sine fine mansurum!

C A P U T X I.

Quòd desideria cordis examinanda sunt & moderanda.

1. **F**illi, oportet te adhuc multa addiscere, quæ necdum bene didicisti.

Quæ sunt hæc, Domine?

Ut desiderium tuum ponas totaliter secundum beneplacitum meum: & tui ipsius amator non sis, sed
meæ